H En Athnais Archaiologik Hetaireia [Hrsg.]: Archaiologik ephmeris: periodikon ts en Athnais Archaiologiks Hetaireias
1915 Seite 19

α

Α Ταμι]ευό[ν]των τ[ὸ]ν ἐ[ν-
ι]αυ[τὸν Νικάνδρου τοῦ Ἀ[ρι]σ[τίω
σιθέ[ο]υ [τ]οῦ Μάρ[κ]ου· Ε[ὖ]τυχὶς
λ]ε[υ]θερ[ω]θῖσα ὑπὸ Ε[ὖ]τ[υ]χοῦ[ς]
5 τηγῶ] Ἀ[ρ]ι[σ]τίωνι ἔ[δ]ωκεν [τῆ]
(κενὸν)
Β Πολυκράτης
Ἀθηνᾶι
10
15

β

ν]ος, Δω-
[ἡ] ἀπε-
ὲν στρ[α-
πόλει
δη(νάρια)ΚΒ〈′.
Ταγε-
υ[ό]ντ[ω
ν] τῆ[ς π-
ό]λ[εως
ἐ[ν στ]ρα]τ-
η]γ[ῶ Ν-
ικ]άν[ο-
ρι]Ἀρ[ισ-
τίω]ν[ος κτλ.

γ

Γ Τ]α[μιεύοντος δεῖνος· τ]ρ[ισ]κ[αι-
δεκ]ά[του ἔτο]υς [τ]οῦ Σε[β]αστοῦ
Κ]α[ίσαρος] Α[ὐγ]ού[σ]του· μηνὸς
ἐνβ[ολίμου (η′;)· τ]αγευόντων τῶ-
20 ν π[ερὶ] Π[ερδί(κ)]καν· [στρ(ατηγοῦντος Πα;)]μ-
φίλου· 〈*οἱ*;〉
Κ(Μ)α]λλώ, ἡ [ἀπελ]ευθ[ερ]ωθῖ[σα ὑ-
πὸ Καλλ;]είνου τοῦ Σ[(οφοκ)-
λέ[ους ἔ]δω[κ]εν τ[ὰ ἐκ τοῦ νόμου γιν-
όμενα τ]ῆ π[ό]λε[ι δη(νάρια) ΚΒ〈′.
Δ 25 Ταγε[υόντω]ν τῆς πόλε[ως (Τί)-
μωνος [τοῦ Ἐ]πενέ[του, δεῖνος
τοῦ Π]ατ[ρο]κ[λεί]δ[ου, δεῖ-
νος τοῦ] Ε[ὖ]δή[μου· ταμιευ-
όντων . . .]έο[υ τοῦ δεῖνος κτλ..

δ

Ε 30 Σ]τ[ρ]ατη-
γοῦ]ντο[ς
Π[ρ]εί[μι-
ο]υ· [τα]γε-
υόν]τ[ω]ν
35 Ἐ . . .]α[- - -

τῶνα λεπτόν, ἐζωσμένον περὶ τὴν ὀσφῦν, καὶ ἱμάτιον, ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ κάτω ἡμίσεος τοῦ σώματος· φορεῖ δὲ καὶ κράνος Κορίνθιον μετὰ θυσσάνου, κατερχομένου ὀπίσω· τὴν ἀριστερὰν χεῖρα στηρίζει διὰ τοῦ ἀγκῶνος ἐπὶ ἀσπίδος ἐλλειψοειδοῦς μετ' ἄντυγος, ἧς τὸ κύρτωμα παρίσταται φυσικῶς ἐκ τῶν ἔξω ὁρώμενον· ἡ ἀσπὶς θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ θεωρουμένου ἐδάφους, ἐφ' οὗ θὰ ἐπάτει καὶ ἡ θεά.

Τὴν δὲ δεξιὰν προεκτείνει ὁριζοντίως, ὡς ἀποδεχομένη *δῶρον*· ἀλλ' ἡ χεὶρ αὕτη ἀπεσχίσθη· διακρίνονται ὅμως ὑπὲρ αὐτὴν ἴχνη, λίαν ἀβαθῶς ἀναγεγλυμμένα καὶ ὡς ἄκρα προτεταμένων κεράτων *δαμάλεως* φαινόμενα· τοῦτο δὲ θὰ ἦτο τὸ ἀνάθημα.

Ὅτι τὸ ἀνάγλυφον ἦτο πλουσίως βεβαμμένον, καθ' ἃ τὰ ἐν Δημητριάδι-Παγασαῖς εὑρεθέντα, ἀποδεικνύουσιν ὑπολειφθέντα σαφῆ ἴχνη ὡραίας ἰόχρου βαφῆς κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰν ἔσω γωνίαν τοῦ βαθύσματος, κυανῆς δ' ἐπὶ τοῦ βάθους τῆς εἰκόνος, πρὸς δήλωσιν βεβαίως τοῦ ὑπαίθρου, ἐκχυμάτων δ' ἑτέρων βαφῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐπὶ τῶν πλαγίων ἑδρῶν τοῦ ἐπιστυλίου τοῦ ἀετώματος.

Ἐν ὑστέροις χρόνοις ἐγένετο δευτέρα χρῆσις τῆς στήλης, καθ' ἃ καὶ τῶν ὁμοίων ἐντεῦθεν IG IX^2 1040· (1043)· 1044· ἐποιήθη δὲ μικρὸς τετράγωνος τόρμος ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας ἐν μέσῳ, ὀλίγον ἄνω τοῦ πρώτου στίχου τῆς ἀναθέσεως, πρὸς γόμφωσιν σιδήρου καὶ στερέωσιν τῆς στήλης τοιαύτην, ὥστε νὰ διακρίνωνται καὶ αἱ τέσσαρες ἕδραι αὐτῆς καλῶς.

Ἐπεγράφησαν δὲ ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαί, ἡ μὲν ***α*** ἤδη ἀπὸ τῶν κατωτάτω τοῦ τυμπάνου τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας ἀρχομένη, ἀβαθῶς καὶ ἀμελῶς κεχαραγμένη καὶ λίαν ἀποτετριμμένη· ὕψ. γραμμ. 0·001-0·018, διάστιχ. 0·007· ἡ δὲ ***β*** ἐπὶ τῆς δεξιᾶς στενῆς πλευρᾶς τῆς στήλης, ἧς ὁ πρῶτος στίχος κεῖται ἤδη ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου, μετρίως βαθέως καὶ οὐχὶ καλῶς κεχαραγμένη· ὕψ. γραμμ. 0·01-0·027, διάστιχ. 0·004· ἡ δὲ ***γ*** ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένοι στερρῶς λειχῆνες· ὕψ. γραμμ. 0·008-0·024, διάστιχ. 0·005· ἡ ***δ*** ἐπιγραφὴ ἐγράφη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς στενῆς πλευρᾶς, εὐθὺς ὑπὸ τὸ γεῖσον ἔχουσα τὴν ἀρχήν, ἀβαθῶς καὶ λίαν ἀμελῶς χαραχθεῖσα· ὕψ. γραμμ. 0·006-0·017, διάστιχ. 0·003· ἱκανῶς δὲ ἀπετρίβη καὶ ἐφθάρη· οἱ στίχ. 1-5 τῆς στενῆς ἕδρας ***β*** εἶναι συνέχεια τῆς ἐπὶ τῆς πλευρᾶς ***α*** ἐπιγραφῆς·

Στίχ. 1-6. Τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης Α αἱ ἀναγνώσεις καὶ συμπληρώσεις εἶναι ἀσφαλεῖς· μόνον ἐν στίχ. 4 δὲν βεβαιοῦται, ἂν ἡ ἀπελευθέρωσις ἐγένετο ὑπὸ τῆς ***Εὐτυχοῦς*** ἢ ὑπὸ τοῦ ***Εὐτύχου***(ς)·

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/aephem1915/0027
gefördert durch die DFG